

Avsikten med föreliggande arbete är närmast att söka gagna de studerande, som hängivit sig åt nordisk lingvistik ock för vilka såväl SCHLYTERS originalupplagor som OTMANS översättning av Äldre Västgötalagen (utgången ur bokhandeln) äro svåråtkomliga. Men även jurister skola i denna bok finna åtskilligt af intresse, varjämte jag vågar hoppas att genom ämnets fördelning på „flockar“ hava underlättat inblicken i våra förfäders samhällliga ock privata liv. — Orsaken, varför just dessa lagar valts till ämne för avhandlingen, är den att de fordras för filosofiekandidatexamen i „svenska språket ock litteraturen“ — borde väl fasthållre heta „i nordiska språk“ — vid härvarande universitet.

Svårt är att avgöra *var* lagspråket slutar ock det mera folkeliga språkbruket vidtager. Ock är jag därför beredd på att somliga skola anse att *för många*, andra däremot — tvärtom — *för få* ord ock uttryck upptagits.

Underlag för bearbetningen utgöra egentligen SCHWARTZ' ock NOREENS upplaga av Äldre Västgötalagen (tr. i Uppsala 1876) ock LEFFLERS uppl. av Östgötalagen (Uppsala 1880, avtryck efter Schlyters edition av 1830).

Stavningen av de fornsvenska orden är här i allmänhet densamma som i SCHLYTERS Ordbok (B. XIII av *Corpus juris sveogotorum antiqui*, tr. i Lund 1877) — varifrån också översättningarna, på få undantag när, härröra. Dock skriver jag (liksom SCHW.—NN) i obetonad stafvelse *æ* (i st. f. *a*) i ord, som ingå i Vg., varjämte vokallängd angives (med ' i enl. med isl. sprbr.) så ofta sådan kan anses vara bevislig. — Vid rättskrivningen av nysvenskan har jag för denna gång följt J. A. LUNDELLS Reformstavning (tr. i Stockholm 1893).

Språkliga jämförelser ock lärda utläggningar sökas för-gäves på de följande bladen: de ingå icke i planen för denna anspråkslösa jälpreda.

Helsingfors d. 1 januari 1894.

H. Vendell.